

Bon-BOM

2018. szeptember | A Bolyai Önképző Műhely lapja | 8. évfolyam, különszám

Bevezető

2. oldal

Köszöntők

5. oldal

A tábor programja

18. oldal

Az új évfolyam

9. oldal

Gólyabingó

20. oldal

Mi a BOM? – Köszöntő és bevezetés

Gyakran megkérdezik tőlem, hogy mi is az a Bolyai Önképző Műhely, azaz a BOM. Röviden azt szoktam mondani: önképző egyetemközi szakkollégium. Ha bővebben kell kifejtennem, akkor persze mesélek.

A BOM-ot a Bolyai-díj mellett vezető magyar értelmiségiek hozták létre, hogy lehetőséget biztosítsanak igényes, értelmiségi életre készülő fiataloknak (főleg egyetemistáknak) az önképzésre. Az önképzésben a legfontosabb a korosztályon belüli és a korosztályokon túli közösségépítés, különös tekintettel a szakterületek közötti együttműködésre. Hogyan lehet megtalálni a különféle érdeklődésű hallgatók között a kapcsolatot? Egy sajátos „nyelven”, ez pedig az ember legmagasabb rendű tevékenységének, a művészeteknek a nyelve. Ezért a BOM elsősorban kiemelkedő filmalkotások, szépirodalmi művek közös befogadásával kívánja kialakítani a közösséget. Idővel ehhez kapcsolódott a zene, és 2018-tól már a vers is.

Egy köszöntőben óhatatlanul csak pozitívumok és eredmények vannak. Most akkor következzen egy meggondolandó gondolat, és a köszöntő végén lesznek negatívumok is. A BOM tagjai a tudomány iránt elkötelezett személyek. De ennek az elkötelezettségnek „okos” módon kell megnyilvánulnia. Werner von Siemens mondta: „a tudományba vetett bizalom nem vezethet félre bennünket, nem hihetjük, hogy kutatásaink és találmányaink a kultúra magasabb fokára vezetik... nem hihetjük, hogy a küszöbön álló természettudományok beköszöntő korszaka

Impresszum

Szerkeszti: Herbst Rebeka

Tördelő: Telek Zsuzsa

A borító a www.setaswall.com webhelyről származik.

Szerkesztőség: 1148 Budapest, Örs vezér tér 11. fszt. 1.

E-mail: bom@e-nyelv.hu

Honlap (korábbi számokkal): www.bolyaimuhely.hu

Alapítva 2011-ben.

A Bon-BOM című lapot a Médiahatóság 2012 októberében nyilvántartásba vette.

Megjelenik 2018-ban a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával.

csökkenti az emberek nyomorát, megállítja a sorvadást és erősíti az életkedvet, miközben jobbá, boldogabbá és sorsukkal elégedettebbé teszi a polgárokat.” (Idézi Safranski, Idő, Typotex, 2017. 140.) Ha így van, márpedig így van, akkor a tudomány, a technika mellett kiemelt figyelmet kell fordítani az emberi kapcsolatokra, az érzelmekre, kiemelve ezek közül például az élet adta örömek tudatos megélését – amelyhez remek utat kínál a művészet és a művészetet befogadó közösségek. Szerintünk ilyen a BOM is.

Egy-egy szombati foglalkozáson nem esztétikai műelemzés folyik (bár ez sem idegen tőlünk), hanem a mű által kiváltott hatásokat beszél-

jük meg, felhívjuk egymás figyelmét annak sajátosságaira. A megbeszélés, vita nagy mértékben elmélyíti a műalkotásról kialakult élményt, s utat talál a másik emberhez is.

A BOM 2002-ben indult, eddig 13 évfolyama végzett, a Bolyai-jelvényvel rendelkezők száma meghaladja a százat. Az önképzés három éven folyik (junior, haladó és szenior) csoportokban, a már végzettek sokszor visszajárnak, segítik a munkát, programokat szerveznek. A BOM működésének 16 éve alatt sok minden változott: a kezdeti nagy érdeklődés némiképpen csökkent, viszont a BOM programjai színesedtek. A tanév során minden hónap első szombatján van foglalkozás, de ennél is intenzívebb a három vidéki program: a befogadó tábor szeptember (egy ideje mindig Ceglédfürdőn), a felezőtábor februárban (idén volt az első Vácott, a tervek szerint az új tanévben Gödöllő lesz a helyszín), és az évvégi, júniusi tanulmányi kirándulás (az elmúlt években Szombathely, Tihany, Sárospatak, az új tanévben várhatóan ismét előlről kezdődik a sor). A BOM-osok számos saját programot szerveznek: színházba, kiállításokra járnak, kirándulnak. Az öntevékenység mutatója, hogy évekkal ezelőtt

létrejött egy BOM-kórus, színjátszó kör, és a Bon-BOM lap is hosszú évek óta minden hónapban megjelenik (rég példányai a honlapon olvashatók). Évek óta saját tudományos diákkonferenciánk van, a Gyalogút, ennek anyaga könyvben is megjelenik. A hároméves programot pedig minden csoport tanulmánykötete, az Esszencia zárja.

A BOM-ot működtető Alapítvány élén a magyar szellemi élet kimagasló egyéniségei álltak: Somody Imre, Bendzsel Miklós, Roska Tamás, Vizi E. Szilveszter, és jelenleg: Szász Domonkos.

A BOM annyit ér, amennyit a mindenkor hallgatók beletesznek – s akkor tudnak belőle meríteni is. A kisebb létszám bizonyos exkluzivitást és intenzívebb kapcsolatokat jelenthet. A közösségi kapcsolatok kialakítása erőfeszítést igényel. A BOM – állami támogatás révén – ösztönzést, segítséget nyújthat ehhez, de nem tud semmit készen nyújtani.

Minden köszöntő rendszerint (ön)dicséret. Éppenséggel lenne miért dicsekednünk, de azért legyen egy bekezdés (ön)kritika is. A BOM-felvételi felhívására évről-évre kevesebben jelentkeznek. Régi tapasztalat, hogy nagy a lemorzsolódás. (Akik lemorzsolódnak, nem nagyon mondják meg, hogy miért, akik maradnak, mert szeretik a BOM-ot, azok nem tudják.) Egy-egy foglalkozásra készülni kell: például elolvasni egy művet. Nem mindig sikerül mindenkinek. Saki nem olvassa el, az nem érti a műről szóló beszélgetést. Korábban lelkesen és nagy létszámban jelentkeztek BOM-osok olyan programokra, mint Tisza-túra, erdélyi kirándulás. Most már nem. Bár a BOM tagjai jórészt gyakorló egyetemisták, akik szemináriumi dolgozatok tucatjait írják, egy-egy Esszencia-kötetbe sokszor nagyon nehezen születnek meg a tanulmányok. Pedig ilyen feladatot az életben még nagyon sokat fognak kapni a ma egyetemistái. Mindezen érdemes lenne elgondolkodni, és persze változtatni.

Az ügyvezető, a tanárok (mentorok), az irodavezető azt szeretnék, hogy idén is egy remek csapattal, közösséggel bővülne a BOM családja. A család nem túlzás, mert az eddigi 16 év alatt születtek házasságok (sőt a házasságokban gyermekek is), a régi BOM-osok néha gyermekükkel együtt jelennek meg egy-egy foglalkozáson.

Ceglédfürdő, 2018. szeptember

*Dr. Balázs Géza
egyetemi tanár, a BOM ügyvezetője (2013–)*

Mentortanári köszöntő

Kedves BOM Juniorok! Örömmel és kíváncsisággal várlak és köszöntelek Bentekeket családiásan közösségi, de értelmiségi módon sokszínű Műhelyünkben!

2011 óta tartozom a Bolyai Műhely mentortanárai közé, még Kóhalmi Ferenc alapítónktól vehettem át a stafétát. Egy olyan Műhely örökségét, amelyben az élményutas módszert a személyesség és a hiteles mentortanári közvetítés, a minőséget pedig az egymástól is tanult tudás, vagyis az élő műveltség, a tapasztalattal megerősített hagyomány jelentette. Miközben két évfolyamot elkísértem a kurzus végéig, követtem azt a gyors szerkezeti váltást, ami a mai egyetemisták életében már elmozdított korábbi prioritásokat, bár az alapvető értékstruktúrákat a többség megőrizte.

Izgalmas helyzet, hogy ezt a folyamatot többféle szerepben is követem: öt éve az OFI (Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet) tankönyvkiadójának tananyagfejlesztője és társadalomtudományi főszerkesztője vagyok. Előtte benne éltem az iskolai élet sűrűjében: 1980 óta folyamatosan tanítottam, több iskolai/pedagógiai hagyományaira méltán büszke helyen; gimnáziumban, főiskolán és egyetemen: Veszprémben, Sároszpakon, Nagykőrösön és Budapesten. A sokféle helyszín és a különféle szintek módszertani tapasztalataira vagy például a színjátszást vezető tanári gyakorlatom tanulságaira éppúgy szükségem volt a Bolyaiban, mint a tudományos kutatói tapasztalatomra, hiszen egyre több hallgatónk lépett a doktoranduszi státuszba. Ugyanakkor egyre inkább megértettem, hogy a saját tudásom gyarapítására folyamatosan végzett irodalomtörténeti munkám, választott korszakom és témám, önmagában mind egy-egy meredek ösvény (leginkább

a művelődés- és művészettörténet, a rádiózás és a magyar mentalitástörténet felé). Ezekre inkább csak a szélesebb és magasabb rálátás miatt érdemes csábítanom a hallgatókat, afféle kirándulásra. Sokkal többet jelent, ha egy-egy könyv, az olvasás miertjét és hogyanját, egyáltalán az értelmét igyekszünk elcsípní. Ha mindenki a másiktól is tanul: pszichológus a mérnöktől és praktikus ember az elméletitől, hagyományban élő az elhagyótól.

Egymást eszméltetjük – talán ez a legjobb szó arra, ami jó esetben történik a Bolyaiban, és nem is biztos, hogy azonnal és egyetlen alkalommal, vagy csupán a kijelölt szombatokon. A közös megbeszéléseken vagy vitán maguk a csoporttagok viszik egymást vagy magukat közelebb az olvasmányhoz, vagy az olvasás elakadásához kapcsolódó kérdésekkel tényleg közelebb kerülnek önmagukhoz. A film még erősebb elem: a hosszúra nyúlt filmes beszélgetésekben gondolati vagy lelki mélységek nyílnak meg, ilyen magyartanárként érez az ember, de csak ritkán adódó pillanatokban. Nem is szólva a kirándulásokról, amikor a spontán helyzetek váratlan emberi mélységeket nyithatnak meg.

A tehetségek iránt érzett felelősségem, otthonról hozott, sárospataki és debreceni diák koromban megerősödött társadalmi érdeklődés sem lenne azonban önmagában elegendő ahhoz, hogy minden hónap első szombatján a BOM-ba vigyen az utam. Három, más-más generációba osztható felnőtt gyerek édesanyjaként egészen közlelő-belülről is észlelem a generációk változásait, a kor kihívásait. Többszörösen és közvetlenül is felelős vagyok a jövőért. Az idén először éreztem a felvételikén, hogy a cselekvő és aktív felelősség az egyetlen optimista igen, amivel a jövőre voksolhatok.

Kedves Juniorok! Csapjunk bele: próbáljuk, próbáljátok meg egymásból és magunkból a legjobbakat kihozni!

Mentorsegítőim: Nátz Kata és Filep Gábor, így hárman együtt valamennyire lefedjük talán az élet nagy területeit és pólusait. Körülöttünk az egész Bolyai Műhely – jó társaságban érkeztek!

Baranyai Katalin
a Junior csoport vezetője

Mentorsegítők bemutatkozása, köszöntője

Zongoristának készültem, mégis gazdálkodás és menedzsment diplomát szereztem a Budapesti Corvinus Egyetemen, majd üzleti információs szakmérnököt az Óbudai Egyetemen. Több mint 12 évig dolgoztam kontrollerként a kivállalkozásoktól a multinacionális vállalatokig – végigjárva a ranglétrát. Kutatási területem épp ezért a saját generációm helyállása és beilleszkedése a hazai munkaerőpiacon, illetve a szoftverek funkciópont-analízise, amely a doktori disszertációm alapköve is lesz.

A zene most sem áll tőlem távol, hiszen alapító tagja voltam az Inferno Minor kórusnak, énekeltem a Műegyetemi kórusban és a zongorámon is felcsendülnek Chopin, Brahms és Liszt hangjai, ha elfoglaltságaim és a szomszédok megengedik.

2005 óta tagja vagyok a Bolyai Önképző Műhelynek, s igyekszem segíteni a tanári kar munkáját, illetve az idei évtől mentorsegítőként támogatni titeket, a Juniorokat – felhasználva a magántanárként szerzett tapasztalatokat. A német nyelv tanítása mellett német filmklubokat szervezek, és nyitott vagyok a diákjaim kreatív ötleteire is: legutóbb együtt szüreteltünk, majd a délutáni órákban német és angol nyelvű workshopot tartottunk az interjúra készülőknek.

Az alumnus csapat tagjaként Szentirmai Gergellyel és Vecsei Lászlóval a februári tábor szervezése mellett aktívan részt veszünk az egyetemközi szakkollégium munkájában is. Mindemellett aktívan sportolok: a salakcipőt épp bukósiskarra cseréltem, a füves pályát pedig felváltották a mátrai dombok.

*Nátz Kata
a Junior csoport mentorsegítője*

Kedves Juniorok!

Az elkövetkező hároméves kalandban többek között én leszek az egyik szerencsés, aki elkísérhet Titeket az utazás alatt. Sőt, nem csak utazás ez, sokkal több annál... Hogy miért mondom ezt? Mert 3 év után sincs vége a kalandnak. Én már két évfolyam életét kísértem végig, és izgalommal telítődve várom az újabb közös kiruccanásom, immáron Veletek együtt.

A Bolyaiban gyűjtött kapcsolatok, élmények, tapasztalatok egy egész életen át elkísérnek. Úgy gondolom, hogy a szakmai fejlődés mellett elengedhetetlen a vitakészség fejlesztése, a gondolkodási képesség széles körű kiterjesztése. Ezen kompetenciáink csiszolása képzéseink alatt nem igazán kerül fókuszba, viszont az előttünk álló megannyi színes téma kiváló fejlődési lehetőséget biztosít. Remélem sikerült megerősítenem benneteket azt a gondolatot, hogy: „igen, jó helyen vagyok!”

Tanulmányaimat a Debreceni Egyetem épületmechatronika szakának elvégzése után a BME-n folytattam és folytatom intelligens beágyazott (mechatronikai) rendszerek szakirányon. A némiképp erős irányváltás az érdeklődési köröm szűkülésének köszönhető, mivel az egyetemi éveim alatt közelebb kerültem a mikrovezérlők világához. Emellett kisebb-nagyobb hobbiprojektek alkalmával az innovatív technológiákkal, megoldásokkal is szívesen kísérletezek. Jelenleg fő csapásvonalként a robotok, a virtuális- és kiterjesztett valóság, illetve az IoT világot jelölném meg, ahol az újdonság-jellegének köszönhetően kreatív, egyedi ötleteket igényel a megvalósítás. Igény szerint a jelenlegi megoldásokról, hatásairól igen sokat tudok mesélni, akár társadalmi vonatkozásban is. A maradék szabadidőmet az önképzés, mozgás és főzés szenvedélyes hármasa tölti ki.

Hamarosan megtapasztaljátok, hogy milyen egy igazán inspiráló közösség része lenni. Kíváncsisággal tekintek az előttünk álló új barátságokra, az estékbe nyúló vibráló beszélgetéseinkre, a szakmai tevékenységek megismerésére, az újságban való cikkeitekre és minden másra, amit magatokkal hoztok.

Remélem mindenkinek sikerül gyorsan megtalálnia a saját helyét a közösségben. Ám ami a legfontosabb, hogy éreztétek jól magatokat. Ebben nagyon rossz szöveccel támogatni fog titeket:

*Filep Gábor
a Junior csoport mentorsegítője*

▲ **Dombi Zoltán** vagyok. 2018-ban érettségiztem a debreceni Tóth Árpád Gimnáziumban, ahol matematika–fizika–informatika tagozatra jártam. Ez év őszétől a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem mechatronika szakán kezdem meg tanulmányomat német nyelven. Szeretek úszni, edzeni, biciklizni és kertészkedni, valamint zongorázok is. Kedvelem a változatosságot, az új kihívásokat, alapvetően stabil, kitartó hozzáállással viszonyulok a feladatokhoz. Számomra nem közömbös, hogy a szűkebb és tágabb környezetben mi történik, szeretnék pozitívan hozzájárulni az események alakulásához. Töreksem arra, hogy megfelelő mélységben és teljességben lássam át a különböző folyamatokat az élet minden területén, én magam pedig stabil értékrendű, megbízható ember kívánok lenni. Bár a tanulást, a pihenést és a szórakozást nem könnyű összehangolni, mégis úgy vélem, hogy egy harmonikus embernek mindezekre szüksége van. Ezért igyekszem a saját életemben ezt megvalósítani, másokat is erre buzdítani.

Emődi Nikolett vagyok, jelenleg a Budapesti Műszaki Egyetemen tanulok biomérnök szakon.

Tizenkét éve lovagolok hobbi szinten. Emellett szeretek kertészkedni, kézműveskedni és rajzolni, a jövőben tervezéssel is szeretnék foglalkozni. ▼

Farkas Antalnak hívnak. Nemrég költöztem újra Budapestre, mert az elmúlt három és fél évben Németországban dolgoztam tervezőmérnökként, és emellett egy környezettudatos neveléssel foglalkozó civil szervezetben voltam önkéntes. Így sok lehetőségem nyílt arra, hogy különböző háttérrel rendelkező emberekkel beszéljek és vitázzak kulturális, gazdasági és politikai kérdésekről. A különböző kultúrák megismerése inspirál, amihez a színház, irodalom és a személyes beszélgetések vezetnek, ezért is nagyon várom, hogy megismerhessem a BOM tagjait.

◀ **Hajagos Csenge** vagyok, 20 éves, és a váci Apor Vilmos Katolikus Főiskolán tanulok másodévesként tanító szakon. Emellett egy helyi kávézóban is dolgozom. A szabadidőmet olvasással, festéssel, kézműveskedéssel és akciós repülőjegyekre vadászással töltöm. Vonzódom a keleti kultúrák és nyelvek iránt, főleg a nomád életmódot folytató népcsoportok hagyományai és szokásai érdekelnek.

◀ Sziasztok, **Halmágyi Artúr** vagyok. Az Óbudai Egyetem Neumann János karán végeztem mérnök informatikusként, 2017 elején. Jelenleg nem tanulok, de szeretnék valamilyen teljesen más szakmába is beletanulni, a pszichológia például nagy álmom. Szabadidőmben is szeretek elektronikával foglalkozni, világot látni és új dolgokat kipróbálni, jelenleg a szobrászat érdekel nagyon. Kalandvagyónak és érdeklődőnek tartom magam, szóval kifejezetten várom már a foglalkozásokat!

Illyés András vagyok, első évemet kezdem német nyelven a BME mechatronikai mérnök szakon, a budapesti Piarista Gimnáziumban érettségiztem. Szeretek úszni, futni, hegyet mászni, biciklizni, de sportok közül az egyértelmű kedvencem a jégkorong, amit 10 évig játszottam. (Reményeim szerint egyszer újra elkezdem!) Zenélni óvodás korom óta zeneiskolában tanulok: a szolfézs (majd később összhangzattan) mellett furulyát, klarinétot, szaxofont tanultam. Legérdekesebb hobbijaim a bűvárokodás, terrarisztika (most épp egy párduckaméleon gazdája vagyok) és a robotika. Bár ez utóbbi lehet, hogy csak „szakmai ártalom”. ▶

Kovács Teréz Klaudia vagyok, most leszek másodéves az ELTE-n irodalom- és kultúratudomány mesterszakon. Egyéni tanrenden, távoktatás módszereivel kapcsolodom be az egyetemi munkába. Főleg 19. századi irodalommal foglalkozom, de szívesen gondolkodom filozófiai problémákon is. Mostanában a szabad akarat és a végzettség összefüggése érdekel Arany János balladaköltészete kapcsán. A szakdolgozatomban is a szabad akarat kérdésével fogok foglalkozni Kemény Zsigmond történelmi regényeit érintve. ►

◀ **Lehotzky Emília** vagyok, másodéves hallgató az ELTE BTK magyar szakán, anglisztika minoron. Szabadidőmben gyakran sportolok, futok, olvasok vagy sorozatot nézek. Különösen szeretek táncot vagy küzdősportot tanulni. Érdekel a mű- és szakfordítás, később szívesen foglalkoznék ezzel is. Kedvelem az állatokat, és úgy általában a természetet.

◀ **Márta Renátó** vagyok, önjelölt poliglott, mindenre kíváncsi egyetemista, gyakornok rádiós újságíró. Kisfiúként csodálva néztem minden színdarabot, és arról álmodoztam, hogy egyszer én is színész leszek. Habár amatőr színjátszóként és énekesként mára befejeztem pályafutásomat, a mai napig vonz az előadóművészet világa. A szentesi irodalmi–drámai tagozatos gimnáziumba jártam, ahol emelt óraszámban tanultam a magyart, németet és a franciát. Jelenleg az ELTE Bölcsészettudományi Karán hallgatók skandináv filológiát, valamint minorosként bekéredzkedtem a magyar szakra is. Imádom beszélni, imádom hallgatni. Célom, hogy otthon legyek a világban és Magyarországon.

Sziasztok, **Németh Csenge** vagyok, másodéves az ELTE-n jogász szakon, illetve ősztől elsőéves a BTK skandinavisztika szakán is. Az egyetem mellett az ÁJK Felvételi Előkészítő Bizottságának is tagja vagyok, ahol magyar érettségire felkészítő szemináriumot tartok gimnazistáknak. Nagyon szeretek baráti társaságban utazni, ha Európát már meguntam, akkor jöhet majd a többi kontinens is, bár az országhatáron belül is még rengeteg felfedezni való vár. De ugyanennyire szeretek egy napot egyedül eltölteni a kertben egy könyv vagy film társaságában. ▶

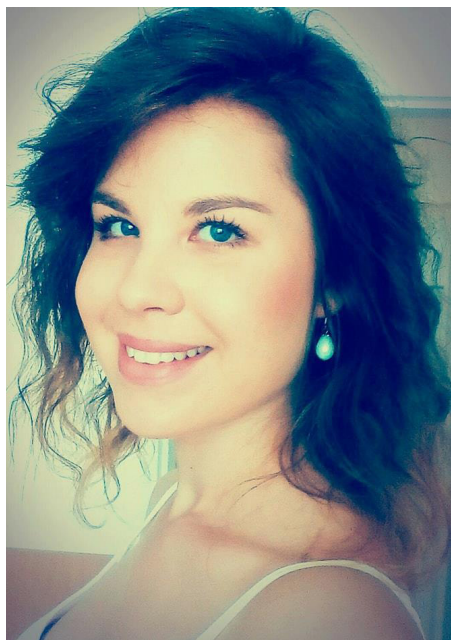

Sziasztok!

Oszvald Anna vagyok, harmadéves HR hallgató a Corvinus Egyetemen. Hobbijaim: koreai konyha, olvasás, írás, kertészkedés, kézműveskedés. Hétfégi hobbijaim: piacozunk a családdal és utána főzünk valami finomat. Idén nyáron: honismereti akadémián, írótáborban és családi nyaraláson voltam. Ezen kívül szeretem: a sóskát, a tutycipőket a tájházakban, citrusos, fás parfümöket és a pinceszagot. ►

◀ **Peccol Sámuel** vagyok, ELTE Állam- és Jogtudományi Karon tanuló politikatudományt, ebből kifolyólag érdekel a politika, leginkább az amerikai. Mindennap folyamatosan, óránként olvasom a híreket, amit akár hobbinak is nevezhetek. Bármiről és bárkivel tudok vitatkozni persze csak kulturáltan, de az „ördög ügyvédjét” is szeretem játszani. Sportokat – európai focitól amerikai fociig – minden mennyiségben nézek, és ha lehetne, az év 365 napján rántott húson élnék.

◀ **Petovári Anna** vagyok, az ELTE-n tanulok germanisztika szakon. A nyelveket nagyon kedvelem, és az összefüggéseket keresem minden érdekesítő területen. Vonz a látványlag meghatározhatatlan, a határok látszata, és meghatározóak számomra a határterületek. Szeretem, amikor a tudomány és a művészetek összefonódnak. Szabadidőmet változatosan töltöm, legszívesebben olyasvalamivel, ami minden gondolatomat és érzelmi energiámat leköti, legyen szó szellemi vagy fizikai tevékenységről.

Rácz Dorottya Szilvia vagyok, a Városmajori Gimnázium biológia tagozatán fogom megkezdeni végzős évetem. Szabadidőmet szívesen töltöm a természetben, szeretek kirándulni, világot látni. Rendkívül fontosnak tartom a növények, az állatok és a természet egészének védelmét, megismerését, tiszteletét, szeretetét. Emellett több mint tizenegy éve szívvel-lélekkel néptáncolok, ez számomra nemcsak hobbi, inkább szenvedély. Úgy gondolom, hogy a magyar népi kultúrát, hagyományokat nem ápolni, őrizni kell, hanem megismerni és elsősorban megélni. ▶

Sziasztok! **Simon Virág** vagyok, 23 éves. Nemrég végeztem anglisztika szakon az ELTE-n, illetve utolsó éves Corvinusos hallgató vagyok gazdálkodási és menedzsment szakon. Szabadidőmben nagyon szeretek mozogni, főzni, és utazni. Hatalmas szerelmem Kanada, ahol volt szerencsém két nyarat eltölteni. Az emberek általában barátságosnak tartanak, és mindig megjegyzik, hogy folyamatosan mosolygok. :) ►

◀ **Szerémi Kristóf** 28 éves történelem–földrajz szakos tanár vagyok. Hivatásom, hogy felnyissam a diákjaim szemét a világra – ezért fontosnak tartom, hogy én is jól lássam azt. Szabadidőmben focizok, túrázok, kertészkedek és mesterszakácsnak képelem magam. Az élet nagy kérdéseire szeretek elgondolkozni, mellé a kultúrát fogyasztani. Jelige: a minden az kevés.

◀ Sziasztok! **Szücs Dani** vagyok, tanulmányaimat jelenleg az ELTE magyar alapképzésén folytatom. Szabadidőmben szívesen rajzolok, kerámiákat készítek, kettlebellezek, szeretem a jó könyveket és filmeket. Nagyon kíváncsi természetem hajt előre, hogy mindig és mindig új dolgokat tanuljak és próbáljak ki.

Sziasztok! **Varga Vajknak** hívnak. Budapesten élek és a BME VIK-en vagyok mérnökinformatikus hallgató. Elsősorban számítógépekkel és matematikával foglalkozom, de érdekel még például a nyelvtanulás és történelem is. Gimnázium alatt tanultam orosz nyelvet, amibe hamar beleszerettem. Szabadidőmben, ha tehetem, szívesen játszok mindenféle játékot, akár társast, akár számítógépeset. ▶

A Bolyai Önképző Műhely 2018-as befogadó tábora és első tanulmányi foglalkozása

2018. szeptember 14–16. (péntek–vasárnap)

A TÁBOR TÉMÁJA: Egyéni felelősségvállalás a társadalomban – Az egyén feladatai a környezete életében; a művészet és a kultúra felelőssége az egyén életének alakításában.

SZEPTEMBER 14. (PÉNTEK)

15.00–16.30: Ismerkedés, csapatépítő játékok

16.30–17.00: BALÁZS GÉZA (egyetemi tanár, ELTE, BOM-ügyvezető): Köszöntő

17.00–18.30: DR. FÖLDI RITA (Károli Gáspár Református Egyetem Pszichológiai Intézet, Fejlődés és Neveléslélektani Tanszék, tanszékvezető): *Szülői felelősségvállalás, felelős gyermeknevelés*

19.00–20.00: VACSORA

20.00–21.30: Filmnézés (HORVÁTH LILI: *Szerdai gyerek*, 2015)

21.30: Kiscsoportos témafeldolgozás (*A juniorok a felsőbb évfolyamoktól külön.*)

SZEPTEMBER 15. (SZOMBAT)

08.00–09.00: Reggeli

09.00–10.00: Csapatépítő játékok

10.00–11.00: DR. BÉRES TAMÁS (Evangélikus Hittudományi Egyetem, Rendszeres Teológiai Tanszék, tanszékvezető): *Ökoteológia, avagy teremtvédelem – Az egyház szerepe a környezettudatosságban és az egyéni felelősségvállalásban*

11.00–12.00: Csapatépítő játékok

12.00–13.00: Ebéd

13.00–14.00: Szabadidő

14.00–15.30: VECSEI H. MIKLÓS: *A művészek és a művészetek felelősségvállalása a társadalomban*

16.00–17.00: Csapatépítő játékok

17.00–17.30: Kovács DÁVID (Magyar Vöröskereszt, ifúsági szakmai vezető): *A hasznos elsősegélynyújtásról röviden* (segítők: TELEK ZSUZSANNA, SÖRÖS CSABA)

18.00–19.00: Vacsora

19.00–21.00: Kiscsoportos beszélgetés (*Az évfolyamok vegyesen.*)

21.00: További kötetlen esti program

SZEPTEMBER 16. (VASÁRNAP)

08.00–09.00: Reggeli

09.00–11.00: A BOM-os és BOM-közeli tevékenységek bemutatkozása (kórus, újság, honlap, konferencia, programszervezés); Esszencia-kötetek bemutatása; Bolyai-oklevelek átadása és jelvényosztás a végzősöknek; Felvételi oklevelek átadása a junioroknak

11.00–12.00: Évfolyam-megbeszélések

12.00–13.00: Ebéd

13.00: Táborzárás

GÓLYABINGÓ

A játék célja, hogy a pontozott vonalak helyére egy-egy ember neve kerüljön (egy név több helyre is kerülhet). Figyelem! Egy embert csak addig kérdezhetsz, míg feltett kérdéssre igennel válaszol. Amennyiben nemleges választ kapsz, próbálkozz valaki mással. A játék további részében azonban akárkihez visszatérhetsz. A tábor időtartama alatt az első három hiánytalanul kitöltött szelvény birtokosa sokijutalomban részesül. A jutalomért keresd Rebekát!

Találj valakit, ...

1. ... aki albérletben lakik Budapesten: .....
2. ... aki szeret túrázni: .....
3. ... aki járt már Kanadában: .....
4. ... akinek van kutyája: .....
5. ... aki a Dunántúlon született: .....
6. ... aki tud zongorázni: .....
7. ... aki magára főz: .....
8. ... aki otthon sört főz: .....
9. ... aki tud franciául: .....
10. ... aki nem szereti a kávé: .....
11. ... aki élt már külföldön: .....
12. ... aki a médiában dolgozik: .....
13. ... akinek még nem tört el semmije: .....
- +1. ... aki tud citerázni: .....